

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 25.10.2005
COM(2005) 535 końcowy

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

**Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego:
Strategia w zakresie uproszczenia otoczenia regulacyjnego**

1. WSTĘP

Komunikat z marca 2005 r. w sprawie „Poprawy otoczenia regulacyjnego w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”¹ wskazuje na uproszczenie otoczenia regulacyjnego jako jedno z priorytetowych zadań dla UE. Powyższe działanie stanowi odpowiedź na żądania Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące uproszczenia prawa UE i poprawy jego jakości. Zadanie to zostało w pełni włączone do zrewidowanej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Europie, i w związku z tym dotyczy tych elementów *acquis* (dorobku prawnego Wspólnoty), które wpływają na konkurencyjność przedsiębiorstw w UE. Zasadniczym celem strategii jest opracowanie europejskich ram prawnych w pełni odpowiadających najwyższemu standardowi stanowienia prawa, zgodnym z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Postępując zgodnie z powyższymi zasadami, UE powinna dokonywać regulacji wyłącznie w przypadku, gdy proponowane działanie można lepiej zrealizować na poziomie UE. Wszelkie działania nie powinny wykraczać poza ramy konieczne do osiągnięcia ustanowionych celów politycznych. Muszą one być efektywne z punktu widzenia kosztów i przyjmować „najlżejszą” formę wymaganej regulacji prawnej. Pod tym względem uproszczenie prawa ma uczynić przepisy zarówno na poziomie wspólnotowym jak i krajowym mniej uciążliwymi, łatwiejszymi w stosowaniu, a zatem bardziej skutecznymi w zakresie realizacji celów, dla których zostały one ustanowione.

Rozwój Unii Europejskiej na przestrzeni pięćdziesięciu lat przyniósł obszerne ustawodawstwo wspólnotowe, *acquis* Wspólnoty, które często zastępowało 25 zbiorów ustaw jednym, zapewniając przedsiębiorstwom pewniejsze otoczenie regulacyjne i równe warunki dla prowadzonej działalności gospodarczej. Ten kapitał prawny miał zasadnicze znaczenie na przykład w tworzeniu jednolitego rynku, opracowaniu polityki UE w zakresie środowiska i ustaleniu poziomów ochrony pracowników i konsumentów w UE. Równocześnie każdy przepis może pociągać za sobą koszty, utrudniać prowadzenie działalności gospodarczej, kierować zasoby z dala od bardziej efektywnych zastosowań, a w pewnych przypadkach ograniczać nowoczesne rozwiązania, wydajność i wzrost gospodarczy. Wyzwaniem jest uzyskanie odpowiedniej równowagi, tak aby otoczenie regulacyjne było konieczne, proste i skuteczne.

W komunikacie z marca 2005 r. Komisja określiła nowe podejście mające na celu podejmowanie dalszych działań na rzecz usprawnienia przepisów i poprawy konkurencyjności. Skupia się ono na:

1) poprawie i rozszerzeniu zastosowania oceny wpływu w odniesieniu do nowych wniosków – w tym opracowanie metod służących wyliczeniu kosztów administracyjnych². W czerwcu 2005 r. Komisja przyjęła nowe rozszerzone wytyczne w zakresie oceny wpływu. Ocena wpływu opiera się na zasadzie zrównoważonego rozwoju i ma na celu umożliwienie decydom politycznym dokonywania wyborów na podstawie szczegółowych analiz w zakresie potencjalnego wpływu nowych przepisów na gospodarkę, życie społeczne i środowisko naturalne;

¹ COM(2005) 97 z 16.3.2005 r.

² Komunikat Komisji w sprawie wspólnej metodologii UE dotyczącej oceny kosztów administracyjnych nakładanych przez prawodawstwo, COM(2005) 518 z dnia 21.10.2005 r. i SEC(2005) 1329

2) przeglądzie rozpatrywanych wniosków legislacyjnych. W wyniku zakrojonego na szeroką skalę przeglądu prawa³, we wrześniu 2005 r. Komisja ogłosiła zamiar wycofania 68 nieprzyjętych jeszcze wniosków.

3) wprowadzeniu nowej metody upraszczania obowiązującego ustawodawstwa. Niniejszy komunikat określa nowe podejście Komisji w zakresie przyszłych działań mających na celu uproszczenie prawa.

Uproszczenie prawa nie jest nową kwestią⁴. Jednak nadszedł czas na zasadniczą zmianę w naszych wysiłkach. Podejście to opiera się na wcześniejszych pracach instytucji, których celem było usprawnienie zasad działania Wspólnoty, a także wynika z przeprowadzonych wśród zainteresowanych stron konsultacji. Nacisk położony został szczególnie na stworzenie europejskiego systemu prawnego, który posłuży realizacji celów strategii lizbońskiej.

Niniejsza inicjatywa ma szczególne znaczenie dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w Europie, które stanowią 99% wszystkich przedsiębiorstw i zatrudniają dwie trzecie pracowników. Ze względu na wielkość MŚP nieproporcjonalnie cierpią z powodu obciążeń prawnych i administracyjnych, ponieważ mają ograniczone zasoby i niedostateczne doświadczenie w poruszaniu się w świecie skomplikowanych zasad i przepisów. Konieczna jest zatem ocena na ile można uwzględnić ich szczególne potrzeby w procesie upraszczania przepisów. Pod tym względem należy w szczególny sposób zająć się ograniczeniem zakresu wymaganych w odniesieniu do MŚP statystyk i gromadzonych danych.

Udoskonalone prawo nie stanowi jednak wyłączenia spod prawa. Uproszczenie przepisów na poziomie wspólnotowym i krajowym oznacza ułatwienia dla obywateli i podmiotów gospodarczych. To z kolei powinno pozwolić na stworzenie bardziej skutecznych ram prawnych, lepiej dostosowanych do realizacji strategicznych zadań Wspólnoty.

2. NOWA STRATEGIA UPROSZCZENIA PRAWA NA POZIOMIE UE

Przegląd *acquis* musi stać się trwałym i systematycznym procesem umożliwiającym ustawodawcy dostosowanie prawa, z uwzględnieniem wszelkich uzasadnionych interesów sektora prywatnego i publicznego.

W celu uruchomienia procesu przeprowadzono zakrojone na szeroką skalę konsultacje, w wyniku których określono wstępną partię przepisów, które zostaną uproszczone. Ten nieustanny proces będzie następnie zasilany wynikami przeprowadzanych nowych, bardziej systematycznych procedur przeglądowych w celu określenia priorytetów na przyszłość w zakresie uproszczenia przepisów, opierających się na szczegółowych analizach wpływu

³ Komunikat Komisji w sprawie „wyników przeglądu wniosków legislacyjnych nieprzyjętych jeszcze przez prawodawcę” COM(2005) 462.

⁴ Pierwszą inicjatywę uproszczenia ustawodawstwa UE podjęto w 1997 r.; drugi obszerny program uproszczenia – COM(2003) 71 uruchomiono w lutym 2003 r. W wyniku przeglądu 42 dziedzin polityki, Komisja określiła ponad 200 aktów prawnych, które można uprościć i przyjęła ponad 35 inicjatyw skutkujących uproszczeniem aktów. Do dnia dzisiejszego 15 wniosków dotyczących uproszczenia przepisów nadal oczekuje rozstrzygnięcia przez ustawodawcę. Ponadto, w celu poprawy dostępności, przejrzystości i spójności *acquis* Wspólnoty, włożono dużo wysiłku w sporządzenie skonsolidowanych i skodyfikowanych tekstów. Poza tym kilkaset uchyleń aktów prawnych i oświadczeń o nieprzydatności w istotny sposób przyczyniło się do dalszego ograniczenia objętości *acquis*.

ustawodawstwa. Proces ten obejmuje szczegółową analizę ekonomiczną i uwzględni ambicje Unii w zakresie kwestii społecznych i środowiska, stanowiących zasadnicze elementy nadrzędnego celu jakim jest ustanowiony w Traktacie zrównoważony rozwój.

a. Program obrotowy osadzony w praktycznym doświadczeniu zainteresowanych stron

Załącznik 2 do niniejszego komunikatu określa program obrotowy, stanowiący część nowej strategii w zakresie uproszczenia prawa. Program określa elementy ustawodawstwa, które Komisja zamierza poddać przeglądowi i ocenie w celu ich uproszczenia w okresie najbliższych trzech lat.

Na początku tego roku, Komisja przeprowadziła zakrojone na szeroką skalę konsultacje wśród Państw Członkowskich i w środowiskach gospodarczych. Powyższe uzupełniły społeczne konsultacje przeprowadzone w internecie⁵. Wyniki konsultacji, zebrane w załączniku 1 do niniejszego komunikatu, porównuje się z wewnętrznymi danymi Komisji dla oceny zasadności każdej z sugestii dotyczących uproszczenia prawa. Przepisy, które wydają się ograniczać konkurencyjność (w tym wymogi administracyjne) będą analizowane przez Komisję dla potwierdzenia czy są one rzeczywiście konieczne i proporcjonalne względem innych ważnych interesów społecznych. W związku z tym dane zebrane przez służby pomocnicze, takie jak SOLVIT⁶, zostaną uwzględnione wraz z wynikami konsultacji społecznych w celu określenia charakteru problemu i możliwych rozwiązań.

Program obrotowy obejmuje szereg ważkich kwestii, które wyniknęły w trakcie zakrojonych na szeroką skalę konsultacji dotyczących obszarów kluczowych dla konkurencyjności działalności gospodarczej, takich jak prawo spółek, usługi finansowe, transport, ochrona konsumentów i odpady. Obejmuje on priorytety określone wcześniej przez Radę⁷. Będzie on systematycznie przeglądany i aktualizowany.

Ponadto Komisja włączy wszystkie zasadnicze inicjatywy w zakresie uproszczenia prawa do swoich rocznych programów prac legislacyjnych i zamierza wydać kilka uzupełniających komunikatów, szczegółowo wyjaśniających zakres i przebieg procesu uproszczenia przepisów w dziedzinach rolnictwa⁸, środowiska⁹, BHP¹⁰, rybołówstwa¹¹, podatków, ceł, statystyki¹² i

⁵ Komisja uruchomiła dnia 1 czerwca 2005 r. sondaż dla „poprawy otoczenia gospodarczego” (<http://europa.eu.int/yourvoice/forms/dispatch?form=418&lang=EN>). Konsultacje trwają do końca roku.

⁶ <http://europa.eu.int/solvit/>

⁷ W listopadzie 2004 r. Rada ds. Konkurencyjności określiła 15 priorytetowych obszarów, w których konieczne jest uproszczenie prawa UE. W odpowiedzi, przyjmując trzy wnioski legislacyjne i uruchamiając siedem nielegislacyjnych inicjatyw, które w późniejszym okresie mogłyby prowadzić do kolejnych inicjatyw legislacyjnych, Komisja podejmie do końca roku prace nad 13 z 15 priorytetów Rady.

⁸ Komunikat w sprawie uproszczenia i udoskonalenia otoczenia prawnego we wspólnej polityce rolnej, COM(2005) 509.

⁹ Komisja przyjęła dokument roboczy Komisji „Lepsze uregulowania prawne i strategie tematyczne w dziedzinie ochrony środowiska” – COM(2005) 466.

¹⁰ Komisja przedstawi w 2006 r. nową strategię w zakresie BHP na lata 2007-2012.

¹¹ Komisja przyjęła w grudniu 2004 r. komunikat „Perspektywy uproszczenia i poprawy otoczenia regulacyjnego wspólnej polityki rybołówstwa (WPR)” (COM(2004) 820 i dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Analiza możliwości uproszczenia i poprawy otoczenia regulacyjnego WPR i jego wdrożenie” (SEC(2004) 1596). Do końca roku Komisja przyjmie wieloletni plan uproszczenia WPR po przeprowadzonych konsultacjach wśród władz administracyjnych i w przemyśle.

prawa pracy¹³. Komunikaty pomogą w konsultacjach ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

Program obrotowy obejmuje ogólne inicjatywy w zakresie uproszczenia prawa w obszarach kluczowych dla konkurencyjności działalności gospodarczej, takich jak przepisy dotyczące odpadów i etykietowania. Obejmuje on także przepisy odnoszące się do poszczególnych sektorów, takich jak samochody i materiały budowlane, a także przepisy horyzontalne o skutkach ponadsektorowych w takich dziedzinach jak zamówienia publiczne lub podatki.

b. Podejście oparte na ustawicznych szczegółowych ocenach sektorowych

Dla oszacowania *acquis* wykraczającego poza ramy czasowe niniejszego programu w zakresie uproszczenia prawa, Komisja określi potrzeby w zakresie jego uproszczenia z sektorowego punktu widzenia. Podejście to umożliwi ocenę ogólnej skuteczności ram prawnych dla przedmiotowego sektora i możliwości dalszego uproszczenia. To spowoduje, że dla każdego rozpatrywanego sektora, zarówno ogólne jak i szczegółowe przepisy dotyczące danego sektora zostaną poddane przeglądowi pod kątem ich wpływu na jego funkcjonowanie. Powyższe obejmie analizę korzyści i kosztów, administracyjnych i pozostałych, przedmiotowego ustawodawstwa.

Nacisk zostanie początkowo położony na trzy sektory: *motoryzacyjny, budownictwo i odpady*. Wpływ aktualnego otoczenia regulacyjnego jest oceniany w ścisłej współpracy z zainteresowanymi stronami i ma na celu zaplanowanie zrównoważonego rozwoju tych sektorów przemysłu, a także określenie najlepszego możliwego podejścia prawnego. Na przykład inicjatywa CARS 21¹⁴ w przemyśle motoryzacyjnym prawdopodobnie zaleci znaczne ograniczenie ustawodawstwa wspólnotowego poprzez bezpośrednie odniesienie do międzynarodowych przepisów oraz uelastycznienie systemu oceny zgodności i procedur badania pojazdów.

Zgodnie z kierunkami określonymi w komunikacie w sprawie „Wdrażania wspólnotowego programu lizbońskiego: Ramy polityczne dla wzmocnienia przemysłu UE – w kierunku bardziej zintegrowanego podejścia do polityki przemysłowej”¹⁵, Komisja będzie stopniowo stosować to podejście w odniesieniu do innych sektorów przemysłu, takich jak przemysł farmaceutyczny, maszynowy, technologie informatyczne i telekomunikacyjne oraz branże energochłonne. Uproszczenie dotyczyć będzie także obszarów prawa wywierającego wpływ ponadsektorowy. Wyniki przeglądu prawa zostaną włączone do programu obrotowego.

Podejście to zostanie rozszerzone na usługi, które stanowią ponad 70 % PKB UE. Usługi przynoszą istotne impulsy dla reszty gospodarki i tworzą ważne rynki dla produkowanych

¹² Najbliższy wniosek Komisji dotyczący wieloletniego programu statystycznego na lata 2008-2012 oraz, na zasadzie pilotażu, w 2007 r. roczny program roboczy, obejmą kilka inicjatyw mających na celu ograniczenie wymogów w zakresie statystyki w obszarach posiadających niższy priorytet.

¹³ Komisja przedstawi w 2006 r. Zieloną Księgę w sprawie rozwoju prawa pracy.

¹⁴ Inicjatywa na rzecz konkurencyjnego systemu prawnego dla przemysłu motoryzacyjnego w XXI wieku („CARS 21”) obejmuje grupę wysokiego szczebla, która dokonuje przeglądu obowiązujących przepisów w celu poprawy ram prawnych mających wpływ na konkurencyjność przemysłu motoryzacyjnego. Grupa przekaże zalecenia w zakresie „mapy drogowej” ustawodawstwa na kolejne 10 lat. Patrz także:

¹⁵ <http://europa.eu.int/comm/enterprise/automotive/pagesbackground/competitiveness/cars21.htm>
COM(2005) 474.

wyrobów, takich jak urządzenia na potrzeby telekomunikacji, kolejnictwa, lotnictwa i energetyki. Ponieważ coraz więcej usług świadczonych jest na zasadzie transgranicznej w ramach jednolitego rynku, zasadnicze znaczenie ma zapewnienie, by otoczenie regulacyjne UE zwiększało ich konkurencyjność, co z kolei korzystnie przełoży się na konkurencyjność całej gospodarki UE.

Uproszczenie prawa opierać się będzie na dogłębnej analizie wpływu na poszczególne zainteresowane strony, w tym przedsiębiorców i przemysł, przy uwzględnieniu celów, jakie stawia się przed stanowionym prawem. Priorytetowe sektory w przemyśle wytwórczym określono w niniejszym komunikacie.

3. PODEJŚCIE KOMISJI DO UPROSZCZENIA PRAWA

Komisja zamierza wykorzystać następujące metody do uproszczenia prawa.

a. Uchylenie

Wiele aktów prawnych przyjętych od 1957 roku z czasem straciło aktualność lub rację bytu z powodu postępu technicznego i technologicznego, ewolucji polityki prowadzonej przez UE, zmian w zakresie stosowania ogólnych postanowień traktatowych, lub powstania międzynarodowych przepisów lub norm. Często tego typu zdezaktualizowane akty zostały już formalnie uchylone. Jednak nadal pozostają w mocy akty, które nie mają żadnego lub niewielkie zastosowanie praktyczne. Niektóre postanowienia tych aktów nadal nakładają obowiązki, szczególnie o charakterze administracyjnym, zarówno na władze jak i przedsiębiorstwa. Komisja kontynuować będzie wysiłki na rzecz uchylenia aktów prawnych, które stały się nieaktualne lub straciły rację bytu¹⁶.

Jednak ważne jest, aby uchyleniu wspólnotowych aktów towarzyszyło uchylenie odpowiednich krajowych środków wykonawczych w celu uzyskania wymaganego praktycznego skutku. Należy zapewnić, aby korzyści wynikające z „lżejszego” otoczenia regulacyjnego Wspólnoty nie zostały zaprzepaszczone przez nowe uregulowania krajowe i nowe bariery techniczne. W związku z tym Komisja postrzega swój wniosek dotyczący uchylenia dyrektywy w sprawie wstępnego pakowania¹⁷ jako badanie politycznej woli współustawodawcy do podjęcia wyzwania w zakresie uproszczenia przepisów.

Rozważano możliwość włączania klauzul automatycznie wygasających (ang. „sunset clauses”) do wniosków legislacyjnych Komisji, aby uniknąć nieaktualnych przepisów, a dokładniej mówiąc, aby zobowiązać ustawodawcę do regularnego sprawdzania adekwatności, skuteczności i proporcjonalności obowiązujących przepisów. Chociaż nie wykluczono takiej możliwości, Komisja jest zdania, że klauzule dotyczące przeglądu służą podobnemu celowi, stanowiąc mniejsze ryzyko jeśli chodzi o luki prawne.

W ramach zapobiegania przypadkom nieaktualnych przepisów Komisja będzie w przyszłości wprowadzać we wszystkich swoich wnioskach legislacyjnych albo klauzulę dotyczącą

¹⁶ Sekretarz Generalny i służby prawne wydały dla służb Komisji w lutym 2004 r. szczegółowe zasady wdrażania tego aspektu strategii upraszczania prawa w odniesieniu do autonomicznych aktów Komisji.

¹⁷ COM(2004) 708. Wniosek obejmuje mechanizm zabraniający Państwom Członkowskim regulowania na poziomie krajowym tych aspektów, wobec których na poziomie wspólnotowym usunięto uregulowania.

przeglądu albo klauzulę automatycznie wygasającą, w przypadku braku ryzyka wystąpienia odwrotnego skutku.

b. Kodyfikacja¹⁸

Kodyfikacja przyczynia się w ogromnym stopniu do ograniczania objętości wspólnotowego ustawodawstwa, a równocześnie gwarantuje bardziej czytelne i prawnie pewne teksty, poprawiając w ten sposób przejrzystość i stosowanie prawa. Komisja kontynuować będzie program kodyfikacji¹⁹ z zamiarem skodyfikowania *acquis* do końca 2007 roku. Tłumaczenie oraz późniejsza konsolidacja²⁰ aktów na wszystkie 20 języków urzędowych spowoduje znaczny wzrost ilości skodyfikowanych tekstów do przyjęcia począwszy od końca 2005 r.

c. Przekształcenie²¹

Przekształcenie stanowi potężne narzędzie w zakresie upraszczania prawa, ponieważ równocześnie zmienia i kodyfikuje wszystkie przedmiotowe akty prawne.

Zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym²² Komisja zamierza skorzystać z tej techniki w odpowiednim zakresie przy proponowaniu zmian do istniejących aktów prawnych. Wyraźny priorytet zostanie nadany łączeniu aktów prawnych w celu zwiększenia synergii i ograniczenia przypadków pokrywania się uregulowań i powtarzających się przepisów oraz zwiększenia przejrzystości i spójności przepisów wspólnotowych. Uwzględniając charakter tego potężnego lecz skomplikowanego instrumentu, odwołanie się do tej metody powinno mieć miejsce szczególnie w przypadkach poważnych zmian, w których wyraźnie przyczyni się ona do poprawy przejrzystości, skuteczności i uproszczenia prawa wspólnotowego.

Sektor odpadów podlega uregulowaniom 18 dyrektyw i 6 rozporządzeń. Ponadto nie mniej niż 22 akty wspólnotowe regulują kwestie etykietowania środków żywnościowych. Przekształcenie tych tekstów zapewni podmiotom gospodarczym przejrzyste i proste ramy prawne.

d. Zmiana podejścia prawnego

Analiza podejścia prawnego, które obowiązywało od dziesięcioleci, jest również konieczna w celu udoskonalenia otoczenia regulacyjnego. Zasadnicze znaczenie ma polityczny konsensus towarzyszący i wspierający zmiany w danym obszarze polityki.

¹⁸ Kodyfikacja jest procesem, w którym postanowienia aktu oraz wszelkie jego zmiany zbiera się razem w formie nowego prawnie wiążącego aktu, uchylającego poprzednie akty, jednak bez zmiany treści tych postanowień.

¹⁹ W listopadzie 2001 r. Komisja uruchomiła główny program kodyfikacji (COM(2001) 645) całego wspólnotowego prawa wtórnego.

²⁰ Konsolidacja jest procesem, w którym postanowienia aktu i wszelkie jego zmiany zbierane są razem w sposób mechaniczny bez jakiegokolwiek innego działania. Konsolidacja całego *acquis* UE została zakończona, jak planowano, latem 2003 r., a jej wyniki są ogólnie dostępne poprzez EUR-Lex.

²¹ Przekształcenie jest procesem, w którym nowy, prawnie wiążący akt uchylający poprzednie akty, zawiera zarówno zmianę treści ustawodawczej, jak i kodyfikację pozostałej części, w której nie przewidziano zmian.

²² Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych (Dz.U. C 77 z 28.3.2002, str. 1)

Współregulacje i zasadnicze wymogi

Współregulacja w pewnych przypadkach może być bardziej skuteczną pod względem kosztów i korzystniejszą metodą realizacji określonych celów strategicznych niż klasyczne instrumenty prawne. Normalizacja ustalona przez niezależne organy jest przykładem uznanego instrumentu „współregulacji”. Jest ona aktywnie wspierana przez Komisję jako alternatywne lub uzupełniające źródło prawa²³.

O ile w przeszłości doświadczenie prowadziło czasami do sprzecznych wyników, porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie udoskonalenia prawa stanowi obecnie stabilne ramy dla alternatywnych metod prawnych, które powinny umocnić ich wiarygodność i ostatecznie uprościć ich stosowanie.

W odniesieniu do wielu wyrobów przemysłowych i konsumenckich, oznakowanie CE potwierdza, że wyrób został poddany certyfikacji i może być wprowadzony do obrotu na terenie Wspólnoty. Odpowiednie wspólnotowe podejście do technicznej harmonizacji ogranicza treść wspólnotowego ustawodawstwa do zasadniczych wymogów, odnosząc się do zharmonizowanych norm europejskich w zakresie wszystkich szczegółowych warunków technicznych i określając proste i przejrzyste procedury oceny zgodności. Na przestrzeni ostatnich dwudziestu lat polityka ta doprowadziła do znacznego ograniczenia działań podejmowanych przez władze publiczne (krajowe i europejskie) przed wprowadzeniem wyrobów do obrotu i do większego zaufania do sił rynkowych gwarantujących przedostanie się na rynek tylko bezpiecznych wyrobów.

To podejście prawne jest obecnie przedmiotem korekty ze strony Komisji. Jego wzmocnienie powinno doprowadzić do rozszerzenia podejścia na tak wiele sektorów jak to tylko możliwe, a nawet poza techniczną harmonizację wyrobów przemysłowych, np. w sektorze usług. To co udało się osiągnąć w obszarach szczególnie wrażliwych jeśli chodzi o bezpieczeństwo, takich jak aparatura i urządzenia medyczne, bez wątpienia można rozszerzyć na – lub dalej rozwijać – inne obszary, takie jak kosmetyki, hałas generowany przez maszyny lub BHP.

W innych sektorach ustawodawstwo UE mogłoby obejmować mniej szczegółowe uregulowania w formie podstawowych tekstów, a tym samym byłoby bardziej elastyczne, gdyby uznać, na podstawie ramowego ustawodawstwa, kompetencje Komisji do stanowienia środków wykonawczych poprzez stosowanie szybszych procedur. W kwietniu 2004 r. Komisja zmodyfikowała wniosek dotyczący zmiany zasad odnoszących się do uprawnień wykonawczych Komisji²⁴.

Komisja promować będzie prostą metodę ustawodawczą i zwiększy swoje poparcie dla normalizacji, która okazała się wartościowa w kontekście swobodnego przepływu towarów. Na przykład ustalenie norm europejskich w odniesieniu do warunków technicznych drewna pozwoli na uchylenie istniejącej dyrektywy. Kolejnym przykładem są normy w zakresie dobrych praktyk laboratoryjnych, które umożliwiły wdrożenie wymogów określonych dyrektywami dotyczącymi kosmetyków bez konieczności podejmowania dalszych inicjatyw ustawodawczych.

²³ Komunikat Komisji w sprawie roli europejskiej normalizacji w ramach działań i legislacji europejskiej (COM(2004) 674) oraz wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania normalizacji europejskiej (COM(2005) 377).

²⁴ COM(2004) 324, zmieniający COM (2002) 719

Od dyrektyw do rozporządzeń

Komisja wyraźnie stwierdziła w swoich komunikatach dotyczących poprawy otoczenia regulacyjnego w dziedzinie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, że wybór odpowiedniego podejścia prawnego musi opierać się na starannych analizach. Zastąpienie dyrektyw rozporządzeniami może w pewnych okolicznościach sprzyjać uproszczeniu prawa, ponieważ rozporządzenia umożliwiają natychmiastowe ich stosowanie, gwarantując, że wszystkie zainteresowane strony podlegają tym samym przepisom w tym samym czasie i skupiają się na konkretnym wykonaniu prawa UE. Powyższy aspekt, mogący znacznie się przyczynić do uproszczenia prawa, został powszechnie uznany w procesie konsultacyjnym jako element zapobiegający rozbieżnemu wdrażaniu prawa na poziomie krajowym.

Zgodnie z postanowieniami Traktatu i uwzględniając Protokół do Traktatu dotyczący pomocniczości i proporcjonalności, Komisja zamierza nadal korzystać, w zależności od przypadku, z potencjału, jaki w procesie upraszczania prawa daje zastępowanie dyrektyw rozporządzeniami.

e. Szersze zastosowanie technologii informatycznych

Możliwe jest szersze zastosowanie znacznego potencjału technologii informatycznych. Zintegrowana i bezpieczna e-administracja może pomóc w ograniczeniu obciążeń administracyjnych poprzez przyspieszenie procedur, skrócenie i ograniczenie obiegu dokumentów, bardziej jednolite stosowanie prawa i ograniczenie ryzyka błędu.

Uproszczenia prawa dotyczyć będzie zwłaszcza najbliższy plan działania Komisji w zakresie e-administracji, który zostanie uruchomiony w 2006 r. w ramach inicjatywy i2010²⁵, koncentrując się na budowaniu na bezpośrednich doświadczeniach i sprawdzonych rozwiązaniach wykazujących wymierne korzyści w zakresie skuteczności prawa i satysfakcji użytkownika.

Komisja zapewni, aby ramy prawne i operacyjne UE mogły wspierać uproszczone i elektroniczne procedury.

W razie konieczności Komisja zaproponuje zmiany w prawie w celu zmodyfikowania procedur dopuszczając stosowanie nowoczesnych narzędzi i technologii. Prace przygotowawcze są już bardzo zaawansowane jeśli chodzi o unowocześnienie kodeksu celnego i odpowiednie wnioski nierozstrzygnięte przez ustawodawcę w dziedzinie podatków. Możliwe jest także uproszczenie obowiązków przedsiębiorstw w zakresie statystyki poprzez szersze zastosowanie narzędzi informatycznych.

Komisja wzmocni swoje inicjatywy w obszarze e-administracji wraz z uruchomieniem w 2006 roku planu działania w zakresie e-administracji. W razie konieczności zestaw przepisów Wspólnoty zostanie dostosowany tak, aby umożliwić maksymalne wykorzystanie nowoczesnych technologii informatycznych.

²⁵ i2010 – Europejskie Społeczeństwo Informacyjne na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia (COM(2005) 229)

4. WSPARCIE ZE STRONY INSTYTUCJI I PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Komisja może jedynie zrealizować wspólne cele – wspieranie udoskonalonego otoczenia regulacyjnego dla naszych przedsiębiorców i obywateli w celu wzmocnienia konkurencyjności Europy – jeśli wszystkie instytucje całym sercem wspierać będą strategię i przyjmą na siebie pełną odpowiedzialność za swój udział w podejmowanych wysiłkach. To oznacza opracowanie nie tylko wspólnej metody, ale także wspólnego podejścia:

- Komisja skorzysta z prawa inicjatywy dla przygotowania wniosków dotyczących uproszczenia prawa. Zgodnie z praktyką w zakresie udoskonalenia prawa pociągnięto to za sobą drobiazgową ocenę ex post, obejmującą zakrojone na szeroką skalę konsultacje wśród zainteresowanych stron, a także skrupulatną ocenę różnych opcji mających na celu wykazanie wartości dodanej zaproponowanych środków w odniesieniu do wzrostu i zatrudnienia. Dla zapewnienia terminowego wdrożenia priorytetów odnoszących się do uproszczenia prawa we wszystkich dziedzinach, Komisja ustanowi odpowiednie środki wewnętrzne w zakresie monitorowania postępu i składania sprawozdań kolegium.
- W związku z tym, że rolą współustawodawcy jest przyjęcie wniosków dotyczących uproszczenia prawa przedłożonych przez Komisję, konieczne jest pełne wdrożenie porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2003 r. w sprawie udoskonalenia prawa i wykorzystanie wszystkich środków wspierających uproszczenie ustawodawstwa UE. Pod tym względem Komisja przypomina o zobowiązaniu podjętym przez Parlament Europejski i Radę dotyczącym poprawy metod pracy odnoszących się do uproszczenia prawa²⁶. Potrzeba ustalenia wspólnego podejścia w odniesieniu do oceny wpływu zawsze była uznawana przez wszystkie trzy instytucje, a Komisja ma nadzieję, że uda się osiągnąć porozumienie do końca bieżącego roku.
- Otoczenie regulacyjne dla przedsiębiorstw UE można ponadto poprawić jedynie w przypadku dostosowania inicjatyw podejmowanych na poziomie UE do równie ambitnych programów w Państwach Członkowskich. Wbrew temu co się powszechnie sądzi, otoczenie regulacyjne dla przedsiębiorstw obejmuje głównie przepisy krajowe. Wymogi techniczne, obowiązki w zakresie etykietowania, procedury dopuszczające i pozostałe wymogi administracyjne stanowione przez krajowych ustawodawców uzupełniają prawa Wspólnoty. Komisja kontynuować będzie prace nad udoskonaleniem prawa w ramach otwartej metody koordynacji ustanowionej dla monitorowania postępu prac w realizacji celów strategii lizbońskiej. Komisja wspierać będzie także proces upraszczania prawa w kontekście nadzoru nad krajowymi środkami w zakresie zgodności z prawem Wspólnoty.

5. WNIOSKI

Począwszy od programu roboczego opartego na danych przekazanych przez Państwa Członkowskie i zainteresowane strony, Komisja określi swoje priorytety, na podstawie:

- szczegółowej analizy wybranych sektorów w zakresie wpływu przepisów, w tym kwestii związanych z gospodarką, środowiskiem naturalnym i zagadnieniami społecznymi,

²⁶ 15 wniosków legislacyjnych przedstawionych w ramach programu na rok 2003 w zakresie upraszczania prawa nadal pozostaje nierozstrzygniętych przez ustawodawcę.

- metody upraszczającej obejmującej takie techniki jak uchylenie, kodyfikacja, przekształcenie i zmiana metod wdrożeniowych,
- metody legislacyjnej obejmującej preferencje dla zasadniczych wymogów zamiast wymogów technicznych, szersze zastosowanie współregulacji, wspieranie i rozwijanie wykorzystania technologii informatycznych,
- szerszego wykorzystania, tam gdzie to wskazane i w zależności od przypadku, rozporządzeń zamiast dyrektyw, jak również klauzul dotyczących przeglądu,

W celu zapewnienia prawidłowości w terminowym wdrażaniu priorytetów w zakresie upraszczania prawa, Komisja usprawni swoje wewnętrzne metody pracy, prowadząc dokładny monitoring i analizę procesu upraszczania prawa, zarówno na poziomie administracyjnym jak i politycznym. Ponadto Komisja nadal będzie konsultować zainteresowane strony odnośnie do rozwoju w najbliższych latach programu w zakresie uproszczenia prawa.

Biorąc pod uwagę potrzebę wspólnego zaangażowania się instytucji w proces upraszczania prawa, Komisja prosi Parlament Europejski, Radę, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów o odpowiedź na niniejszy komunikat.

Wyniki procesu konsultacyjnego

Państwa Członkowskie i główne organizacje gospodarcze przesłały szczegółowe analizy, zazwyczaj obejmujące opis trudności jakie napotykają i sugestie odnoszące się do ich rozwiązania. Najczęściej wzmiankowanym obszarem była ochrona środowiska naturalnego, a następnie rolnictwo i bezpieczeństwo żywności, prawo spółek, transport i polityka konsumencka.

Wstępna analiza nadal trwających w internecie konsultacji pokazuje, że ze sporym odzewem spotkały się kwestie biurokracji będącej w większej mierze efektem prawa krajowego lub lokalnego, niż prawa UE. Najczęściej zgłaszano problemy związane z przepisami podatkowymi i prawem pracy, gdzie krajowe ustawodawstwo odgrywa zasadniczą rolę.

Potrzeby w zakresie uproszczenia prawa, które wynikają z konsultacji przeprowadzonych w Państwach Członkowskich i wśród zainteresowanych stron, podzielić można na pięć kategorii:

- **poprawa przejrzystości i czytelności prawa:** liczne zastrzeżenia dotyczą niejasnych i niekompletnych pojęć, definicji lub przepisów. Dwuznaczności powodują niepewność prawną i rozbieżności w momencie transponowania dyrektywy UE do krajowego ustawodawstwa, co z kolei prowadzi do zakłócenia konkurencji i fragmentacji jednolitego rynku. W tej kwestii podkreślano kilkakrotnie, że szersze zastosowanie rozporządzeń zamiast dyrektyw zmniejszyłoby ilość przypadków błędnej lub rozbieżnej transpozycji na poziomie krajowym. Wielokrotnie zwracano także uwagę na konieczność kontynuowania procesu konsolidacji i kodyfikacji prawa wspólnotowego w celu poprawy jego dostępności i czytelności;
- **aktualizacja i modernizacja ram prawnych:** zainteresowane strony wskazały na liczne teksty prawne zawierające definicje i procedury, które nie odpowiadają już rzeczywistości technicznej, gospodarczej i przemysłowej, jak również procedury, które wydają się zbyt dużym obciążeniem lub utrudnieniem. Zainteresowane strony wskazały przykłady aktów prawnych, które zostały w znacznym stopniu pozbawione swojej istoty z powodu rozwoju innych części *acquis*, zmian w Traktacie lub wprowadzenia przepisów międzynarodowych. Wreszcie zainteresowane strony stwierdziły także, że niektóre przepisy nie przyczyniły się do realizacji stawianych im celów i przedstawiły wnioski dotyczące zmiany podejścia;
- **ograniczenie kosztów administracyjnych²⁷:** liczne uwagi dotyczyły kwestii sztywnych, niepotrzebnie skomplikowanych i nadmiernie zbiurokratyzowanych procedur, które szczególnie negatywnie wpływają na działalność MŚP, które nie dysponują odpowiednimi zasobami ludzkimi. Na przykład liczne komentarze przekazane zarówno przez przedsiębiorstwa, jak i urzędy administracji publicznej, wskazywały na częste przypadki

²⁷

Koszty administracyjne stanowią koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa, sektor wolontariatu, władze publiczne i obywateli w związku z wykonywaniem zobowiązań w zakresie dostarczania informacji władzom publicznym jak i podmiotom prywatnym na temat podejmowanych czynności lub produkcji. Przez informacje należy rozumieć także koszty etykietowania, sprawozdawczości, monitorowania i oceny niezbędnych w procesie przekazywania informacji i rejestracji.

pokrywania się zobowiązań związanych ze sprawozdawczością lub statystykami i poziomem wymaganej dla ich wykonania szczegółowości;

- **poprawa spójności *acquis*:** liczne komentarze dotyczyły przypadków powielania się przepisów, niedostatecznej koordynacji lub rzekomej niespójności poszczególnych elementów ustawodawstwa UE. Pod tym względem niektóre zainteresowane strony przedstawiły konkretne przykłady braku, w ich opinii, spójności pomiędzy instrumentami prawnymi w ramach tego samego sektora lub pomiędzy różnymi sektorami;
- **poprawa proporcjonalności *acquis*:** kilku respondentów stwierdziło, że pewne przepisy mają charakter zbyt nakazowy, nieproporcjonalny i zbyt kosztowny w odniesieniu do zakładanych celów. Jest to najprawdopodobniej najpoważniejsza kwestia i równocześnie najtrudniejsza, ponieważ dotyczy treści aktów prawnych, które są wynikiem procesu legislacyjnego, w trakcie którego ustawodawca rozpatrywał różne aspekty. Tego rodzaju oceny można dokonać jedynie w zależności od przypadku, z uwzględnieniem wszelkich uzasadnionych interesów sektora prywatnego i publicznego.

Program uproszczenia otoczenia prawnego

Niniejszy program dotyczy przepisów sektorowych i horyzontalnych, których uproszczenie powinno przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności przemysłu. Program został ustanowiony po przeprowadzeniu konsultacji z Państwami Członkowskimi oraz zainteresowanymi stronami.

Poniższy wykaz obejmuje zarówno priorytety sektorowe określone przez Komisję w komunikacie dotyczącym lepszego stanowienia prawa (odpady, przemysł motoryzacyjny, budownictwo), jak również ustalenia szeroko zakrojonych konsultacji prowadzonych z Państwami Członkowskimi i zainteresowanymi stronami.

Uwzględnione zostały sektor rolnictwa i środków spożywczych, sektor przemysłu wytwórczego (kosmetyki, urządzenia ciśnieniowe, farmacja) oraz sektor usług. Program obejmuje ponadto dziedziny prawa mające wpływ na szereg sektorów, jak np. prawo spółek, prawo własności intelektualnej, prawo podatkowe i celne oraz statystyka.

(*) = działanie umieszczone na liście priorytetów Rady przyjętej dnia 25 listopada 2004 r.

Sektor gospodarki	Obszar polityki	Instrument prawny	Działanie
2005			
Wszystkie sektory	Statystyka przedsiębiorstw	Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 58/97 z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw *	Przekształcenie
	Swobodny przepływ pracowników	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we	Zmiana: nowe rozporządzenie wykonawcze, które zastąpi rozporządzenie (EWG) nr 574/72 i ułatwi procedury obywatelom UE i władzom Państw Członkowskich

		Wspólnocie	
	Zdrowie i bezpieczeństwo	Dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy oraz 19 innych dyrektyw dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa, które zostaną poddane przeglądowi w zakresie wymogów sprawozdawczych Państw Członkowskich	Zmiana podejścia poprzez ujednolicenie okresów sprawozdawczych oraz ewentualne zastąpienie szeregu sprawozdań jednym sprawozdaniem obejmującym wszystkie aspekty (konsultacje z partnerami społecznymi trwają)
Rolnictwo przemysł środków spożywczych	Rolnictwo ekologiczne	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych	Przekształcenie w celu określenia podstawowych zasad rolnictwa ekologicznego, zminimalizowania ilości szczegółowych przepisów ustanawianych na poziomie UE, zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku oraz ustanowienia stałego systemu dla przywozów
	Zdrowie roślin	Dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych Dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych Dyrektywa Rady 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka Dyrektywa Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw Dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych	Przekształcenie w celu uproszczenia przepisów dotyczących czasowych pozwoleń na obrót materiałem siewnym, który nie spełnia minimalnych wymogów w zakresie zdolności kiełkowania. Szybsze reagowanie na okresowe trudności w zaopatrzeniu w materiał siewny: Jasne przepisy, które muszą być przestrzegane przez Państwa Członkowskie, zamiast odstępstw <i>ad-hoc</i> przyjmowanych w ramach procedury komitologii.
	Polityka na rzecz jakości	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	Zmiana w celu usprawnienia procesu rejestracji poprzez uproszczenie procedur, poprawę spójności oraz uściślenie roli każdego z podmiotów
		Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2082/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i środków spożywczych	Przekształcenie – w celu uproszczenia procedur i ulepszenia procesu rejestracji
	Ochrona przed promieniowaniem	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1661/1999 z dnia 27 lipca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia	Przekształcenie, w szczególności w celu usunięcia załącznika 3 do tego rozporządzenia (lista urzędów celnych, w których

	radioaktywnym	Rady (EWG) nr 737/90 w sprawie zasad regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu	można deklarować do swobodnego obrotu na terenie Wspólnoty Europejskiej produkty wymienione w załączniku 1)
	Cukier	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru	Zmiana wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru w celu przestrzegania zobowiązań międzynarodowych i poprawy konkurencyjności, wprowadzenie tymczasowego funduszu na rzecz restrukturyzacji sektora oraz włączenie pomocy dla producentów buraków cukrowych do systemu płatności jednolitych
Przemysł wytwórczy	Przemysł farmaceutyczny	Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (EMA)	Nowe rozporządzenie mające na celu wsparcie MŚP w scentralizowanej procedurze, zapewniające istnienie w EMA „jednego okienka” dla MŚP oraz określające okoliczności obniżenia i odroczenia opłat dla MŚP
Usługi finansowe	Kredyt transgraniczny	Dyrektywa 97/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. w sprawie transgranicznych przelewów bankowych	Przekształcenie (nowy wniosek w sprawie dyrektywy uchyli obowiązującą dyrektywę oraz trzy zalecenia)
Usługi transportowe	Transport lotniczy	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2299/89 z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3089/93 z dnia 29 października 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2299/89 w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji Rozporządzenie Rady (WE) nr 323/1999 z dnia 8 lutego 1999 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2299/89 w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji	Uchylenie tych trzech rozporządzeń w związku z faktem, że nie występuje już ryzyko nadużycia dominującej pozycji na rynku, które wymagało niegdyś ich przyjęcia. Uchylenie tych przepisów w sytuacji zwiększonej obecnie konkurencji pomoże osiągnąć wyższą wydajność w sektorze.
	Transport morski	Dyrektywa Rady 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r. dotycząca przestrzegania, w odniesieniu do żeglugi morskiej korzystającej ze wspólnotowych portów oraz żeglugi morskiej po wodach znajdujących się pod jurysdykcją Państw Członkowskich, międzynarodowych norm bezpieczeństwa statków i zapobiegania	Przekształcenie podstawowej dyrektywy i pięciu dyrektyw zmieniających w celu stworzenia nowego komputerowego systemu informacji oraz odpowiedniej zmiany wymagań w zakresie sprawozdawczości

		zanieczyszczeniom oraz pokładowych warunków życia i pracy (kontrola państwa portu)	
		Dyrektywa Rady 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich (państwa bandery/towarzystwa klasyfikacyjne)	Przekształcenie podstawowej dyrektywy i trzech dyrektyw zmieniających w celu zwiększenia jasności oraz usprawnienia wdrożenia dyrektywy

2006			
Wszystkie sektory	Prawo spółek	Pierwsza dyrektywa Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników jak i osób trzecich Trzecia dyrektywa Rady 78/855/EWG z dnia 9 października 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, dotycząca łączenia się spółek akcyjnych Szosta dyrektywa Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2005/..../WE z dnia [...] r. w sprawie transgranicznych połączeń spółek akcyjnych (dziesiąta CLD, oczekująca na formalne przyjęcie) Jedenasta dyrektywa Rady 89/666/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotycząca wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w Państwie Członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegające prawu innego państwa Dwunasta dyrektywa Rady w sprawie prawa spółek 89/667/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotycząca jednoosobowych spółek z	Kodyfikacja lub przekształcenie (w zależności od wyniku trwającego przeglądu obejmującego konsultacje z zainteresowanymi stronami)

		ograniczoną odpowiedzialnością Dyrektywa 2003/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 68/151/EWG w zakresie wymagań dotyczących jawności w odniesieniu do niektórych typów spółek	
	Prawo autorskie	Dyrektywa Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych. Dyrektywa Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej Dyrektywa Rady 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową Dyrektywa Rady 93/98/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie harmonizacji czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym	Przekształcenie w celu polepszenia spójności i funkcjonowania ram prawnych oraz przystosowania ich do nowych wyzwań związanych z digitalizacją.
	Kodeks Celny	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny Rozporządzenie Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 83 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych Rozporządzenie Rady (WE) nr 82/2001 z dnia 5 grudnia 2000 r. dotyczące definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej w handlu między obszarem celnym	Przekształcenie i modernizacja Kodeksu Celnego przy pomocy nowego rozporządzenia. W kontekście inicjatywy na rzecz <i>elektronicznej administracji celnej</i> zmodernizowany Kodeks Celny stworzy podstawy prawne dla elektronicznej wymiany danych między wszystkimi stronami uczestniczącymi w operacjach celnych (podmioty prowadzące handel, administracje celne Państw

		Wspólnoty a Ceutą i Melillą Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3925/91 z dnia 19 grudnia 1991 r. dotyczące zniesienia kontroli i formalności stosowanych wobec bagażu podręcznego i w ładowni, osób odbywających lot wewnątrzwspólnotowy oraz bagażu osób przekraczających morze wewnątrz Wspólnoty Rozporządzenie Rady (WE) nr 1207/2001 z dnia 11 czerwca 2001 r. w sprawie procedur ułatwiających wystawianie świadectw przewozowych EUR.1, sporządzanie deklaracji na fakturze i formularzy EUR.2 i wydawanie zezwoleń niektórym upoważnionym eksporterom w ramach przepisów regulujących handel na warunkach preferencyjnych między Wspólnotą Europejską i niektórymi krajami oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 3351/83	Członkowskich, służby graniczne jak np. policja i władze weterynaryjne). Międzynarodowa wymiana handlowa zostanie ułatwiona dzięki uproszczonym i ulepszonym przepisom i procedurom celnym, zautomatyzowanym i wzajemnie połączonym systemom celnym oraz bliskiej współpracy wszystkich władz i agencji związanych z przepływem towarów przez granice Wspólnoty.
	Przepisy celne	Reguły pochodzenia (oparte na Wspólnotowym Kodeksie Celnym)	Przekształcenie w celu uproszczenia systemu reguł pochodzenia
	Środowisko (odpady)	Dyrektywa Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów * Dyrektywa Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. zmieniająca dyrektywę 75/442/EWG w sprawie odpadów Dyrektywa Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych	Zmiana w ramach <i>strategii tematycznej dotyczącej zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu</i>
		Dyrektywa Rady 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych *	Uchylenie w ramach <i>strategii tematycznej dotyczącej zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu</i>
	Zdrowie i bezpieczeństwo	Dyrektywa Rady 89/655/EWG z dnia 30 listopada 1989 r. dotycząca minimalnych wymagań w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny użytkowania sprzętu roboczego przez pracowników podczas pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) Dyrektywa Rady 95/63/WE z dnia 5 grudnia 1995 zmieniająca dyrektywę 89/655/EWG dotyczącą minimalnych wymagań w	Kodyfikacja

		dziedzinie bezpieczeństwa i higieny użytkowania sprzętu roboczego przez pracowników podczas pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) Dyrektywa 2001/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/655/EWG dotyczącą minimalnych wymagań w zakresie bezpieczeństwa i higieny użytkowania sprzętu roboczego przez pracowników podczas pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)	
		Dyrektywa Rady 83/477/EWG z dnia 19 września 1983 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 8 dyrektywy 80/1107/EWG) Dyrektywa Rady 91/382/EWG z dnia 25 czerwca 1991 r. zmieniająca dyrektywę 83/477/EWG w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy (drugą szczegółową dyrektywę w rozumieniu art. 8 dyrektywy 80/1107/EWG) Dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) Dyrektywa 2003/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 marca 2003 r. zmieniająca Dyrektywę Rady 83/477/EWG w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy	Kodyfikacja
	Własność przemysłowa	Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz następujące rozporządzenia zmieniające: rozporządzenie nr 3288/94,	Kodyfikacja

		rozporządzenie nr 1653/2003, rozporządzenie nr 807/2003, rozporządzenie nr 1992/2003 i rozporządzenie nr 422/2004	
	Prawo upadłościowe	Dyrektywa Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy Dyrektywa 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 80/987/EWG w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy	Kodyfikacja
	Zamówienia publiczne	Dyrektywa Rady 71/304/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. dotycząca zniesienia ograniczeń swobody świadczenia usług w odniesieniu do zamówień publicznych na roboty budowlane oraz udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane wykonawcom działającym za pośrednictwem agencji i oddziałów	Uchylenie (w oczekiwaniu na wynik trwającego przeglądu)
		Dyrektywa Komisji 2001/78/WE z dnia 13 września 2001 r. zmieniająca załącznik IV do dyrektywy Rady 93/36/EWG, załączniki IV, V i VI do dyrektywy Rady 93/37/EWG, załączniki III i IV do dyrektywy Rady 92/50/EWG, zmienione dyrektywą 97/52/WE oraz załączniki od XII do XV, XVII i XVIII do dyrektywy Rady 93/38/EWG, zmienione dyrektywą 98/4/WE (Dyrektywa w sprawie stosowania standardowych formularzy do publikacji ogłoszeń o zamówieniach publicznych)	Przekształcenie i zastąpienie rozporządzeniem
		Rozporządzenie (WE) nr 2195/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie Wspólnego Słownika Zamówień (CPV)	Aktualizacja i modernizacja CPV, polegająca na przekształceniu go w narzędzie służące w pełni elektronicznym procedurom zamówień
		Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na	Trwają zmiany, które doprowadzą najprawdopodobniej do uproszczenia

		dostawy i roboty budowlane Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji	
	Zawody regulowane	Dyrektywa Rady 74/556/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. ustanawiająca szczegółowe przepisy dotyczące środków przejściowych odnoszących się do handlu i dystrybucji produktów toksycznych i działalności w tym zakresie, związanych z profesjonalnym wykorzystaniem tych produktów, z działalnością pośredników włącznie Dyrektywa Rady 74/557/EWG z dnia 4 czerwca 1974 r. w sprawie osiągnięcia swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług w odniesieniu do działalności osób pracujących na własny rachunek oraz pośredników zajmujących się handlem i dystrybucją produktów toksycznych	Uchylenie (w oczekiwaniu na wynik trwającego przeglądu)
	Pomoc państwa	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej Rozporządzenie Komisji (WE) nr 363/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 68/2001 w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej Rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw Rozporządzenie Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i	Rozporządzenie Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy: regionalnej, dla MŚP, dla badań i rozwoju, na rzecz środowiska, szkoleniowej oraz w zakresie zatrudnienia. Przekształcenie i konsolidacja czterech istniejących instrumentów (ze zmianami) w formie jednego instrumentu prawnego dotyczącego wyłączenia grupowego, z uwzględnieniem dwóch nowych aspektów (pomoc regionalna oraz na rzecz środowiska), co pozwoli uniknąć konieczności przyjęcia kolejnych dwóch nowych instrumentów prawnych. Wyłączenie grupowe ma formę rozporządzenia Komisji i jest środkiem proceduralnym mającym na celu wyłączenie z obowiązku wcześniejszego powiadomienia na mocy art. 87 ust.

		rozszerzające jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia (Dz.U. L 337 z 13.12.2002 r.)	1 określonych rodzajów pomocy spełniających wymagania art. 87 ust. 3.
	Prawo podatkowe	Dyrektywa Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału	Przekształcenie w celu uproszczenia i zmodernizowania istniejących wspólnotowych ram prawnych w zakresie podatków pośrednich od gromadzenia kapitału oraz uwzględnienia stopniowego zlikwidowania podatku kapitałowego.
		Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku	Zmiana: 1) w zakresie przepisów dotyczących opodatkowania VAT usług finansowych, w tym ubezpieczeniowych: modernizacja obowiązujących, choć nie przystających do rzeczywistości przepisów, które niekorzystnie wpływają na wydajność sektora usług finansowych w UE (banki, grupy finansowe). 2) w zakresie reżimu VAT w odniesieniu do władz publicznych oraz zwolnień dla niektórych rodzajów działalności będących w interesie publicznym: przegląd mający na celu stworzenie bardziej zharmonizowanego i neutralnego systemu opodatkowania VAT oraz takich samych warunków dla podmiotów publicznych i prywatnych w obrębie UE.
		Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania	Przekształcenie w celu uproszczenia i zmodernizowania wymogów oraz skomputeryzowania procedur.
	Statystyka handlu	Rozporządzenie Rady (EWG) NR 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie	Uproszczenie mające na celu ograniczenie liczby podziałów poprzez ponowną ocenę potrzeb w zakresie szczegółowych

		Wspólnej Taryfy Celnej („Nomenklatura Scalona”)	informacji statystycznych, w celu ułatwienia sprawozdawczości statystycznej podmiotom gospodarczym
Rolnictwo i przemysł środków spożywczych	Wspólna organizacja rynków	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1786/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego Rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu Rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru Rozporządzenie Rady (WE) NR 1673/2000 z dnia 27 lipca 2000 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno Rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina Rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych Rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych Rozporządzenie Rady (WE) 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw Rozporządzenie Rady (EWG) nr 404/93 z dnia 13 lutego 1993 r.	Rozpoczęcie stopniowego procesu nowelizacji istniejących 21 sektorowych wspólnych organizacji rynku i kodyfikacja w jeden horyzontalny instrument wspólnej organizacji rynku.

		w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2358/71 z dnia 26 października 1971 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku nasion Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu Rozporządzenie Rady (EWG) nr 827/68 z dnia 28 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku niektórych produktów wymienionych w załączniku II do Traktatu Rozporządzenie Rady (EWG) NR 234/68 z dnia 27 lutego 1968 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku żywych drzew i innych roślin, bulw, korzeni i podobnych, ciętych kwiatów i ozdobnych liści Rozporządzenie Rady (WE) nr 865/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku w sprawie wspólnej organizacji rynku oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 827/68	
	Normy handlowe w odniesieniu do jaj	Rozporządzenie Rady (EWG) NR 1907/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj	Przekształcenie w celu ułatwienia stosowania norm handlowych w odniesieniu do jaj, co przyniesie korzyści konsumentom, producentom, podmiotom prowadzącym handel oraz administracji publicznej
	Uprawy energetyczne	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia	Przegląd przepisów dotyczących systemu pomocy (art. 90)

		bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001	
	Środki spożywcze	Dyrektywa Rady 89/107/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących dodatków do środków spożywczych dopuszczonych do użycia w środkach spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 94/35/WE z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie substancji słodzących używanych w środkach spożywczych, dyrektywa 94/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1994 r. w sprawie barwników używanych w środkach spożywczych, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 95/2/WE z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące Dyrektywa Rady 88/388/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków aromatyzujących przeznaczonych do użytku w środkach spożywczych i materiałów źródłowych służących do ich produkcji	Połączenie w jednym akcie prawnym obowiązujących przepisów w zakresie dodatków do środków spożywczych oraz uaktualnienie procedur oceny i wydawania pozwoleń (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, komitologia). Zastąpienie dyrektywy jednym rozporządzeniem: Sprawniejsze procedury oceny i dopuszczania do użycia przyspieszą proces podejmowania decyzji i pozwolą producentom i konsumentom na szybsze czerpanie korzyści z nowych dodatków do środków spożywczych. Dopuszczenie do użycia dodatków do środków spożywczych jest obecnie regulowane przez 3 odrębne dyrektywy (barwniki, substancje słodzące oraz pozostałe substancje), z których niektóre były wielokrotnie zmieniane. Poprzez połączenie tych procedur dopuszczenia do użytku oraz przepisów obowiązującej dyrektywy ramowej w jedno rozporządzenie, przepisy dotyczące dodatków do środków spożywczych pozostaną zwięzłe, a także łatwiejsze do stosowania przez wszystkie zainteresowane strony. Procedura oceny oraz dopuszczenia do użytku została opracowana wspólnie z podobną procedurą dotyczącą środków aromatyzujących [substancji aromatycznych]. Przekształcenie w celu zmodernizowania i dostosowania istniejących przepisów dotyczących substancji aromatycznych do postępu naukowego i technicznego oraz ustanowienia jasnych procedur oceny i wydawania pozwoleń (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, komitologia).

		Rozporządzenie (WE) nr 2232/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 października 1996 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla substancji aromatycznych używanych lub przeznaczonych do użycia w lub na środkach spożywczych	Nowe ramy prawne umożliwią europejskiemu przemysłowi sprawniejsze opracowywanie nowych substancji aromatycznych oraz nowych zastosowań. Wyjaśnią one kiedy musi, względnie nie musi, mieć miejsce ocena substancji aromatycznych i w jakich okolicznościach substancje te można określać jako naturalne. Wyjaśnienie procedury wydawania pozwolenia. Zastąpienie rozporządzeniem.
	Owoce i warzywa (świeże i przetworzone)	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych Rozporządzenie Rady (WE) nr 2202/96 z dnia 28 października 1996 r. wprowadzające program pomocy wspólnotowej dla producentów niektórych owoców cytrusowych	Zmiana w celu zwiększenia konkurencyjności przemysłu przetworów owocowych i warzywnych, ulepszenia instrumentów zarządzania rynkiem, ograniczenia zakłóceń w handlu, uchylenia zdezaktualizowanych aktów prawnych
	Środki ochrony roślin	Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca * wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin	Przekształcenie i zastąpienie dyrektywy rozporządzeniem. Celem zmian jest dalsze zharmonizowanie procedur wydawania zezwoleń na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu, określenie misji Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w zakresie oceny substancji czynnych oraz przegląd przepisów dotyczących ochrony danych w celu utrzymania właściwej równowagi między interesami przedsiębiorstw prowadzących badania naukowe a interesami producentów generyków. Sprawniejsze procedury oceny i wydawania zezwoleń pozwolą uniknąć powielania wysiłków, przyspieszą proces podejmowania decyzji oraz sprawią, że dostęp do tych samych środków ochrony roślin w różnych krajach Wspólnoty będzie łatwiejszy. Nowe rozporządzenie sprawi również, że wycofanie zezwoleń oraz wygaśnięcie okresów karencji nie będzie kolidować z normalnym okresem stosowania środków ochrony roślin. Dyrektywa była do chwili obecnej zmieniana ponad 50 razy. Zamierza się zebrać wszystkie zmiany w ograniczonej liczbie rozporządzeń wykonawczych lub załączników.

	Skrobia ziemniaczana	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1868/94 z dnia 27 lipca 1994 r. ustanawiające system kwot na produkcję skrobi ziemniaczanej	Nowe rozporządzenie w celu zastąpienia istniejącego systemu w zakresie skrobi ziemniaczanej; będzie ono miało zastosowanie od roku gospodarczego 2007/08.
	Pomoc państwa	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1/2004 z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwarzaniem i obrotem produktami rolnymi Wytyczne Wspólnoty dotyczące pomocy państwa w sektorze rolnictwa (OJ C 28 z 1.2.2000 r.) Wytyczne Wspólnoty dotyczące pomocy państwa dla reklamy produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu WE oraz niektórych produktów niewymienionych w tym załączniku (OJ C 252 z 12.9.2001 r.) Wytyczne Wspólnoty w zakresie pomocy państwa dotyczącej testów na obecność TSE, padłych zwierząt oraz odpadów z ubojni (OJ C 324 z 24.12.2002 r.) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa Komunikat Komisji dotyczący pomocy państwa dla: krótkoterminowych kredytów dla rolnictwa (kredyty dla gospodarstw) (Dz.U. C 44 z 16.2.1996 r.) Komunikat Komisji dotyczący zmiany ram prawnych Wspólnoty dla pomocy państwa dla badań i rozwoju (tylko część rolnicza) (Dz.U. C 48 z 13.2.1998 r.)	Przekształcenie – siedem obowiązujących tekstów dotyczących pomocy państwa zostanie zredukowanych do trzech: rozporządzenie w sprawie wyłączeń, jeden zestaw wytycznych oraz rozporządzenie w sprawie pomocy de minimis.
	Wino	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina	Przekształcenie w celu poprawy konkurencyjności i trwałości sektora, lepszego monitorowania i zarządzania rynkiem wina oraz zwiększenia równowagi między popytem i podażą w

			odniesieniu do ilości i jakości.
	Ochrona przed promieniowaniem radioaktywnym	Rozporządzenie Rady (Euratom) nr 3954/87 z dnia 22 grudnia 1987 r. ustanawiające maksymalne dozwolone poziomy skażenia radioaktywnego środków spożywczych oraz pasz po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku pogotowia radiologicznego, zmienione - Rozporządzeniem Rady (Euratom) 2218/89 z dnia 18 lipca 1989 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (Euratom) nr 3954/87 - Rozporządzeniem Komisji (Euratom) nr 770/90 z dnia 29 marca 1990 r. ustanawiającym maksymalne dozwolone poziomy skażenia radioaktywnego pasz w następstwie wypadku jądrowego lub wszelkich innych przypadków pogotowia radiologicznego - Rozporządzeniem Komisji (Euratom) nr 944/89 z dnia 12 kwietnia 1989 r. ustanawiającym maksymalne dozwolone poziomy skażenia radioaktywnego w środkach spożywczych o mniejszym znaczeniu w następstwie wypadku jądrowego lub w każdym innym przypadku pogotowia radiologicznego	Kodyfikacja
		Rozporządzenie Rady (EWG) nr 737/90 z dnia 22 marca 1990 r. w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu Rozporządzenie Rady (WE) nr 616/2000 z dnia 20 marca 2000 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 737/90 z dnia 22 marca 1990 r. w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu	Kodyfikacja
Przemysł wytwórczy	Przemysł farmaceutyczny	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiające wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego	Przekształcenie w celu: – zmniejszenia liczby wykazów substancji, – poprawy przejrzystości procedury oceny – zapewnienia zgodności z normami handlu

			międzynarodowego Przekształcenie stworzy zachęty do zapewnienia dostępności weterynaryjnych produktów leczniczych dla zwierząt wykorzystywanych do produkcji żywności oraz zapewni zgodność z przeprowadzanym jednocześnie przeglądem przepisów dotyczących kontroli pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego.
	Drewno	Dyrektywa Rady 68/89/EWG z dnia 23 stycznia 1968 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących klasyfikacji drewna nieobrobionego	Uchylenie
Usługi finansowe	Ubezpieczenia	Dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/78/WE z dnia 27 października 1998 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych Pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie Dyrektywa Rady 76/580/EWG z dnia 29 czerwca 1976 r. zmieniająca dyrektywę 73/239/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie Dyrektywa Rady 84/641/EWG z dnia 10 grudnia 1984 r. zmieniająca, szczególnie w zakresie ubezpieczenia świadczenia pomocy turystycznej, pierwszą dyrektywę (73/239/EWG) w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń	Przekształcenie odpowiednich dyrektyw w zakresie ubezpieczeń w ramach jednego instrumentu prawnego w kontekście projektu Solvency II.

		bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie Dyrektywa Rady 87/343/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. zmieniająca, w zakresie ubezpieczenia kredytu i poręczeń, pierwszą dyrektywę 73/239/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie Dyrektywa Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej Druga Dyrektywa Rady 88/357/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniająca dyrektywę 73/239/EWG Dyrektywa Rady 90/618/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. zmieniająca, w szczególności w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, dyrektywę 73/239/EWG i dyrektywę 88/357/EWG, które dotyczą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie Dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie)	
--	--	--	--

		Dyrektywa 2002/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 marca 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 79/267/EWG w zakresie wymagań dotyczących marginesu wypłacalności w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń na życie Dyrektywa Rady 73/240/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. znosząca ograniczenia swobody przedsiębiorczości w zakresie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie Dyrektywa Rady 78/473/EWG z dnia 30 maja 1978 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do koasekuracji we Wspólnocie	
	Ubezpieczenia pojazdów	Dyrektywa Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczania od takiej odpowiedzialności, zmieniona: – Dyrektywą Rady 72/430/EWG z dnia 19 grudnia 1972 r. zmieniającą dyrektywę Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczania od takiej odpowiedzialności – Drugą dyrektywą Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych – Trzecią dyrektywą Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich	Przekształcenie w formie jednej dyrektywy (zastępującej dotychczasowych sześć)

		odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych – Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/26/WE z dnia 16 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zmieniającą dyrektywy Rady 73/239/EWG i 88/357/EWG (czwarta dyrektywa w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych) – Dyrektywą 2005/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. zmieniającą dyrektywy Rady 72/166/EWG, 84/5/EWG, 88/357/EWG i 90/232/EWG oraz dyrektywę 2000/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych	
	Papiery wartościowe	Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych A. Główne przepisy prawa wspólnotowego, które w szczególności dotyczą przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)/funduszy inwestycyjnych i są przedmiotem kodyfikacji: Dyrektywa Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) Dyrektywa Rady 88/220/EWG z dnia 22 marca 1988 r. zmieniająca w zakresie polityk inwestycyjnych niektórych	Dyrektywa musi zostać poddana ocenie ex-post. Sprawozdanie z oceny zostanie przyjęte przez Komisję w końcu 2005 r. lub na początku 2006 r. Kodyfikacja dorobku prawnego dotyczącego UCITS w jednej dyrektywie, która będzie zawierać: – 4 główne przepisy prawa wspólnotowego, które w szczególności dotyczą przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)/funduszy inwestycyjnych, oraz – 3 inne przepisy prawne obejmujące także inne produkty/usługi, które również zostaną włączone do wersji skodyfikowanej.

		UCITS dyrektywę 85/611/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) Dyrektywa 2001/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 stycznia 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), w celu uregulowania działalności spółek zarządzających i uproszczonych prospektów emisyjnych Dyrektywa 2001/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 stycznia 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), w odniesieniu do inwestycji UCITS B. Zmiany wprowadzone przez przepisy prawne obejmujące także inne produkty/usługi, i które również zostaną włączone do wersji skodyfikowanej Dyrektywa 95/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 1995 r. zmieniająca dyrektywy 77/780/EWG i 89/646/EWG w dziedzinie instytucji kredytowych, dyrektywy 73/239/EWG i 92/49/EWG w dziedzinie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie, dyrektywy 79/267/EWG i 92/96/EWG w dziedzinie ubezpieczeń na życie, dyrektywę 93/22/EWG w dziedzinie przedsiębiorstw inwestycyjnych i dyrektywę 85/611/EWG w zakresie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCTIS) w celu wzmocnienia nadzoru ostrożnościowego Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów	
--	--	--	--

		finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG Dyrektywa 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych	
Usługi transportowe	Transport lotniczy	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzwspólnotowych tras lotniczych Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2409/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze	Przekształcenie w celu poprawy czytelności oraz usunięcia niejasności i nieaktualnych przepisów.
	Transport morski	Dyrektywa 2001/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie minimalnego poziomu wykształcenia marynarzy	Kodyfikacja
	Transport kolejowy	Rozporządzenie (WE) nr 881/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Kolejową (rozporządzenie w sprawie Agencji) Dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei)	Zmiana tych aktów prawnych w celu uproszczenia procedur przyznawania świadectw przedsiębiorstwom kolejowym i producentom odpowiedniego sprzętu. Nastąpi to poprzez rozszerzenie kompetencji Europejskiej Agencji Kolejowej.

	Transport drogowy	Dyrektywa Rady nr 96/96/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących badań przydatności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep	Kodyfikacja podstawowego aktu prawnego i czterech dyrektyw Komisji w sprawie dostosowania go do postępu technicznego, oraz ewentualne uproszczenie (w zależności od wyników trwającej analizy, która zostanie zakończona pod koniec 2006 r.).
		Dyrektywa Rady 96/26/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie dostępu do zawodu przewoźnika drogowego transportu rzeczy i przewoźnika drogowego transportu osób oraz wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, mająca na celu ułatwienie tym przewoźnikom korzystania z prawa swobody przedsiębiorczości w dziedzinie transportu krajowego i międzynarodowego	Przekształcenie obejmująca uproszczenie procedur.
		Zalecenie Komisji z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie środków wykonawczych w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego (2004/345/WE)	Uproszczenie wymagań w zakresie sprawozdawczości (instrument: grupa robocza złożona z przedstawicieli krajowych); uniknięcie dodatkowych aktów prawnych; prace w toku.
	Transport towarów niebezpiecznych	Dyrektywa Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych Dyrektywa Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie kolejowego transportu towarów niebezpiecznych	Przekształcenie: nowa dyrektywa lub rozporządzenie, a jednocześnie rezygnacja z tłumaczenia i publikacji załączników we wszystkich językach Wspólnoty (± 900 stron w każdym z rodzajów transportu).
	Transport towarów niebezpiecznych	Dyrektywa Rady 96/35/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie wyznaczania i kwalifikacji zawodowych doradców do spraw bezpieczeństwa w transporcie drogowym, kolejowym i śródlądowym towarów niebezpiecznych Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2000/18/WE z dnia 17 kwietnia 2000 r. w sprawie minimalnych wymogów egzaminacyjnych dla doradców do spraw bezpieczeństwa w drogowym, kolejowym i śródlądowym transporcie towarów niebezpiecznych	Uchylenie: przepisy zawarte w tych dyrektywach zostały już włączone do obowiązujących umów międzynarodowych.

Energia	Nowe i odnawialne źródła energii	Dyrektywa Rady 92/75/EWG z dnia 22 września 1992 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez urządzenia gospodarstwa domowego	Przekształcenie, w szczególności w celu rozszerzenia zakresu dyrektywy.
		Rozporządzenie (WE) nr 2422/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania sprawności energetycznej urządzeń biurowych	Przekształcenie (w ramach odnowienia międzynarodowej umowy Energy Star – pakiet obejmujący wniosek w sprawie nowej decyzji Rady) w celu uproszczenia procedur i ograniczenia wymogów wobec Państw Członkowskich).
	Energia jądrowa	Rada EWEA (Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej: Statut Agencji Dostaw Euratomu (Dz. U. 027 z 6.12.1958 r.) Agencja Dostaw EWEA: Regulamin Agencji Dostaw Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej określający sposób równoważenia podaży i popytu rud, materiałów źródłowych i specjalnych materiałów rozszczepialnych (Dz. U. 032 z 11.5.1960 r.)	Przekształcenie: Procedury zatwierdzania umów dostawy zostaną uproszczone.
	Zapasy ropy naftowej	Dyrektywa Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładająca na Państwa Członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych 68/416/EWG: Decyzja Rady z dnia 20 grudnia 1968 r. w sprawie zawierania i wdrażania indywidualnych umów między rządami odnoszących się do obowiązku Państw Członkowskich utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych Dyrektywa Rady 72/425/EWG z dnia 19 grudnia 1972 r. zmieniająca dyrektywę Rady z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładającą na Państwa Członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych Dyrektywa Rady 73/238/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie środków zmniejszania skutków trudności w dostawach ropy	Przekształcenie/Uchylenie

		naftowej i produktów ropopochodnych 77/706/EWG: Decyzja Rady z dnia 7 listopada 1977 r. w sprawie ustanowienia celu wspólnotowego dla zmniejszenia zużycia pierwotnych źródeł energii w przypadku trudności w dostawach ropy naftowej i produktów ropopochodnych 79/639/EWG: Decyzja Komisji z dnia 15 czerwca 1979 r. ustanawiająca szczegółowe zasady w celu wykonania decyzji Rady 77/706/EWG Dyrektywa Rady 98/93/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. zmieniająca dyrektywę 68/414/EWG nakładającą na Państwa Członkowskie EWG obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych	
Sektor rybołówstwa	Ochrona zasobów	Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich	Przekształcenie w celu wyjaśnienia oraz poprawy czytelności środków technicznych, poprawy spójności, a także zmodernizowania ram prawnych.
	Kontrola i monitorowanie rybołówstwa	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa	Przekształcenie w formie jednego dokumentu obejmującego wszystkie aspekty związane z kontrolą i monitorowaniem działalności w obszarze rybołówstwa (deklaracja połowów, marginesy tolerancji, deklaracja wyładunkowa, transport, lokalizacja floty, itp.) oraz zwiększenie wykorzystania narzędzi informatycznych w celu ograniczenia obowiązków w zakresie sprawozdawczości.
		Rozporządzenie Rady (WE) nr 3317/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące zezwolenia na połowy na wodach państwa trzeciego w ramach umowy w dziedzinie rybołówstwa	Przekształcenie w celu zwiększenia jasności oraz poprawy zarządzania zezwoleniami na połowy oraz w celu wprowadzenia narzędzi informatycznych („zezwolenia na połowy”).
	Instrumenty finansowe w zakresie rybołówstwa	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 366/2001 z dnia 22 lutego 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzania w życie środków przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2792/1999 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 908/2000 z dnia 2 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady obliczania wysokości pomocy	Przekształcenie w formie jednego dokumentu

		przyznawanej przez Państwa Członkowskie organizacjom producentów w sektorze rybołówstwa i akwakultury Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2722/2000 z dnia 13 grudnia 2000 r. ustanawiające warunki na jakich Instrument Finansowy Orientacji Rybołówstwa (IFOR) może mieć udział w zwalczaniu niebezpieczeństw o charakterze patologicznym w akwakulturze	
--	--	---	--

2007			
Wszystkie sektory	Rachunkowość	Czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek * Siódma dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych Ósma dyrektywa Rady 84/253/EWG z dnia 10 kwietnia 1984 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie zatwierdzania osób odpowiedzialnych za dokonywanie ustawowych kontroli dokumentów rachunkowych Dyrektywa Rady 90/604/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. zmieniająca dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych i dyrektywę 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych w zakresie zwolnień dotyczących małych i średnich spółek oraz ogłaszania sprawozdań finansowych wyrażonych w ecu Dyrektywa Rady 90/605/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. zmieniająca dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych i dyrektywę 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych w odniesieniu do zakresu wymienionych dyrektyw	Przekształcenie i kodyfikacja dorobku prawnego w zakresie rachunkowości w celu: – podniesienia wartości granicznych określających MŚP (w celu wyłączenia większej ilości spółek z obowiązków w zakresie sprawozdawczości). (*) – uproszczenia i aktualizacji przepisów w zakresie rachunkowości w ramach czwartej i siódmej dyrektywy dotyczącej MŚP. – konsolidacji wszystkich obowiązujących w UE rozporządzeń Komisji dotyczących międzynarodowych standardów rachunkowości (IAS), międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (IFRS) oraz powiązanych z nimi wykładni (interpretacje SIC/IFRIC), co może prowadzić do uchylecia sześciu rozporządzeń. – włączenia międzynarodowych standardów rewizji finansowej (ISA) do zmienionej ósmej dyrektywy.

		Dyrektywa Rady 94/8/WE z dnia 21 marca 1994 r. zmieniająca dyrektywę 78/660/EWG w zakresie zmiany wysokości kwot wyrażonych w ecu Dyrektywa 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. zmieniająca dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, a także banków oraz innych instytucji finansowych Dyrektywa Rady 2003/38/WE z dnia 13 maja 2003 r. zmieniająca dyrektywę 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek w odniesieniu do kwot wyrażonych w euro Dyrektywa 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniająca dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG, 86/635/EWG i 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń (Tekst mający znaczenie dla EOG)	
	Prawo spółek	Pierwsza dyrektywa Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno współników jak i osób trzecich Trzecia dyrektywa Rady 78/855/EWG z dnia 9 października 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, dotycząca łączenia się spółek akcyjnych Szósta dyrektywa Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2005/../WE z	Obszerne przekształcenie całego dorobku prawnego Wspólnoty w zakresie prawa spółek

		dnia [...] r. w sprawie transgranicznych połączeń spółek akcyjnych (dziesiąta CLD, oczekująca na formalne przyjęcie) Jedenasta dyrektywa Rady 89/666/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotycząca wymogów ujawniania informacji odnośnie do oddziałów utworzonych w Państwie Członkowskim przez niektóre rodzaje spółek podlegające prawu innego państwa Dwunasta dyrektywa Rady w sprawie prawa spółek 89/667/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. dotycząca jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością Dyrektywa 2003/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 68/151/EWG w zakresie wymagań dotyczących jawności w odniesieniu do niektórych typów spółek	
	Ochrona konsumentów	Dyrektywa Rady 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa. Dyrektywa Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek Dyrektywa 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość – Oświadczenie Rady i Parlamentu w odniesieniu do art. 6 ust. 1 – Oświadczenie Komisji w odniesieniu do art. 6 ust. 1 tiret pierwsze Dyrektywa Komisji 97/47/WE z dnia 28 lipca 1997 r. zmieniająca załączniki do dyrektyw 77/101/EWG, 79/373/EWG i 91/357/EWG Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 05 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich Dyrektywa 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie	Racjonalizacja i uproszczenie dorobku prawnego w celu usunięcia możliwych niespójności, pokrywania się przepisów, barier na rynku wewnętrznym oraz zakłóceń konkurencji. Jeśli na wstępnym etapie Komisja uzna, że w obliczu przedstawionych dowodów konieczna jest zmiana lub uzupełnienie dorobku prawnego, to teoretycznie może wybrać jedną z dwóch możliwych dróg postępowania: a) podejście pionowe polegające na indywidualnej zmianie każdej z obowiązujących dyrektyw (np. zmiana dyrektywy dotyczącej korzystania z nieruchomości w systemie podziału czasu) lub regulacji poszczególnych sektorów (np. dyrektywy w sprawie zbierania informacji statystycznych w dziedzinie turystyki łącznie z przepisami dyrektywy w sprawie zorganizowanych podróży i dyrektywy dotyczącej korzystania z nieruchomości w systemie podziału czasu); b) podejście poziome regulujące wspólne cechy dorobku prawnego poprzez przyjęcie jednego lub kilku instrumentów ramowych. Te instrumenty ramowe powinny dostarczyć

		cen produktów oferowanych konsumentom Dyrektywa 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji Dyrektywa 98/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów	wspólnych definicji i uregulować podstawowe prawa umowne konsumentów i dostępne środki odwoławcze. Zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa, instrument ten przyczyniłby się do znacznej racjonalizacji ram prawnych, ponieważ wszystkie odnośne przepisy ze wszystkich odpowiednich obowiązujących dyrektyw zostałyby w systematyczny sposób włączone do jednej nowej dyrektywy. Inicjatywa ta dotyczy 8 dyrektyw i 6 dyrektyw zmieniających.
	Ekoaudyt	Rozporządzenie (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczające dobrowolny udział organizacji w systemie eko-zarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS)	Przekształcenie/zmiana podejścia, obejmująca środki ułatwiające udział MŚP.
	Środowisko: Emisje z obiektów przemysłowych	Dyrektywa Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli Dyrektywa Rady 88/609/EWG z dnia 24 listopada 1988 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania Dyrektywa Rady 1999/13/WE z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie ograniczenia emisji lotnych związków organicznych spowodowanej użyciem organicznych rozpuszczalników podczas niektórych czynności i w niektórych urządzeniach. Dyrektywa 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów *	Przegląd dyrektywy dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli oraz innych powiązanych aktów prawnych dotyczących emisji z obiektów przemysłowych w celu ewentualnej nowelizacji służącej poprawie jasności, spójności i uproszczeniu, w szczególności w zakresie sprawozdawczości.
	Środowisko: Warstwa ozonowa	Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową	Przekształcenie w celu poprawy oraz, tam gdzie to właściwe, wyjaśnienia obowiązujących ram prawnych.
	Prawo pracy	Dyrektywa Rady 91/533/EWG z dnia 14 października 1991 r. w sprawie obowiązku pracodawcy dotyczącym informowania pracowników o warunkach stosowanych do umowy lub stosunku pracy Dyrektywa Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie	Kodyfikacja w formie jednej dyrektywy

		zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych Dyrektywa 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiająca ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej	
	Statystyka – Intrastat	Rozporządzenie (WE) nr 638/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie danych statystycznych Wspólnoty odnoszących się do handlu towarami między Państwami Członkowskimi oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91	Uproszczenie w celu zmniejszenia obowiązków w zakresie sprawozdawczości statystycznej podmiotów gospodarczych, w miarę możliwości z regulacjami wyłączającymi z nich MŚP, przy uwzględnieniu wyników trwającego projektu pilotażowego dotyczącego kosztów administracyjnych oraz planowanego studium wykonalności służącego analizie funkcjonowania systemu gromadzenia danych ograniczonego do jednego strumienia.
Rolnictwo i przemysł środków spożywczych	Zasada współzależności	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001	Przegląd podstawowych wymogów w zakresie zarządzania (art. 8) i przedstawienie odpowiednich wniosków.
	Pasze/Żywnienie zwierząt	Dyrektywa Rady 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszkankami paszowymi Dyrektywa Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi, zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylająca dyrektywę 77/101/EWG Dyrektywa Rady 82/471/EWG z dnia 30 czerwca 1982 r. dotycząca niektórych produktów stosowanych w żywieniu zwierząt Dyrektywa Rady 93/74/EWG z dnia 13 września 1993 r. w	Przekształcenie, modernizacja i zastąpienie czterech dyrektyw rozporządzeniem w celu zmiany istniejących wymogów w zakresie etykietowania pasz, rozszerzenia niepełnego wykazu składników pasz oraz dostosowania procedur udzielania zezwoleń do zasad i przepisów określonych w ogólnym prawie żywnościowym. Główne cele przyszłego wniosku to zapewnienie bezpieczeństwa żywności i pasz, ułatwienie sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz ochrona interesów gospodarczych użytkowników pasz.

		sprawie pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych	Przekształcenie pozwoli: • zlikwidować istniejące różnice między przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi Państw Członkowskich, które utrudniają sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego; • zwiększyć jasność i racjonalność: podmioty gospodarcze zgłaszają, że wymogi prawne są rozproszone na wiele różnych instrumentów prawnych zawierających różne wymogi dla podobnych produktów; • zwiększyć bezpieczeństwo żywności i pasz: zapewni zharmonizowane podejście w zakresie zezwoleń na niektóre składniki pasz oraz zmianę niektórych wymagań w zakresie etykietowania, które mogą prowadzić do zmniejszenia poziomu bezpieczeństwa żywności. Oprócz tych czterech dyrektyw inicjatywa obejmie również około 30 dyrektyw zmieniających.
	Środki spożywcze	Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych *	Obszerne przekształcenie przepisów w zakresie etykietowania w celu aktualizacji i modernizacji oraz połączenia różnych tekstów w jedno rozporządzenie. Powinno ono uprościć i rozjaśnić strukturę i zakres istniejących horyzontalnych i wertykalnych przepisów w zakresie etykietowania, poprzez połączenie wszystkich wspólnych aspektów w jednym instrumencie. Będzie ono musiało zawierać lepiej sformułowane zasady etykietowania, tak by: • umożliwić dobrze poinformowanym konsumentom dokonywanie decyzji uwzględniających aspekty bezpieczeństwa, zdrowia i trwałości; • przyczynić się do przyjaznego dla konkurencji otoczenia rynkowego, w którym podmioty gospodarcze mogą skutecznie wykorzystywać etykietowanie w sprzedaży

			swoich produktów. Przegląd może również objąć kwestię spójności z innymi wymogami w zakresie etykietowania, dotyczącymi zdrowia (informacje o wartości odżywczej, etykietowanie napojów alkoholowych), zagadnień etycznych (dobrostan zwierząt, uczciwy handel („fair trade”)), oznaczenia pochodzenia itp.
		Rozporządzenie Komisji (WE) nr 298/97 z dnia 19 lutego 1997 r. ustalające reprezentatywne ceny przywozu i dodatkowe cła dla sektorów mięso drobiowe i jaja oraz dla albuminy jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95	Przekształcenie i modernizacja rozporządzenia, wdrożenie scentralizowanej procedury udzielania zezwoleń.
	Owoce i warzywa – wdrożenie regionalne	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001	Przegląd przepisów art. 60 i przedstawienie odpowiednich wniosków.
Przemysł wytwórczy	Budownictwo	Dyrektywa Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych *	Uproszczenie, wyjaśnienie oraz zmniejszenie kosztów i obciążeń administracyjnych, w szczególności dla MŚP, poprzez większą elastyczność w formułowaniu i stosowaniu specyfikacji technicznych, uproszczenie zasad certyfikacji oraz likwidację przeszkód stojących na drodze wdrożenia dyrektywy, które dotychczas utrudniały powstanie w pełni wewnętrznego rynku wyrobów budowlanych.
	Kosmetyki	Dyrektywa Rady 76/768/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących produktów kosmetycznych oraz jej zmiany (7 kolejnych dyrektyw zmieniających, 2 dyrektywy w sprawie przesunięcia terminu, po którym zakazane są badania na zwierzętach jak również 37 dyrektyw w sprawie dostosowania do postępu technicznego)	Uproszczenie/Kodyfikacja

	Wyroby medyczne	Dyrektywa Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania	Przekształcenie w formie rozporządzenia. Dostosowanie procedur dopuszczania do obrotu.
		Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. * dotycząca wyrobów medycznych	
		Dyrektywa 2000/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. zmieniająca dyrektywę Rady 93/42/EWG w odniesieniu do wyrobów medycznych zawierających trwale pochodne krwi ludzkiej lub osocza ludzkiego Dyrektywa 2001/104/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 grudnia 2001 r. zmieniająca dyrektywę Rady 93/42/EWG dotyczącą wyrobów medycznych	Przekształcenie w formie rozporządzenia w celu poprawy spójności oraz umożliwienia stosowania technologii informatycznych do przekazywania informacji.
	Pojazdy silnikowe	Około 28 dyrektyw szczegółowych dotyczących pojazdów silnikowych opartych na dyrektywie Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep	Po ostatecznym przyjęciu nowelizacji dyrektywy 70/156/EWG Komisja będzie mogła uchylić, najprawdopodobniej w roku 2007, około 28 z łącznej liczby 56 dyrektyw (poprzez nadanie mocy obowiązującej regulaminom EKG ONZ). Uproszczenie pozwoli przemysłowi na szybsze dostosowanie się do rozwoju technologicznego mającego miejsce na świecie
		Ponad 10 dyrektyw określających wymagania w zakresie wymiarów pojazdów silnikowych (np. dyrektywa Rady 92/21/EWG z dnia 31 marca 1992 r. w sprawie mas i wymiarów pojazdów silnikowych kategorii M1)	Wprowadzenie badań wirtualnych/własnych w celu zmniejszenia kosztów i obciążeń administracyjnych związanych z obowiązującymi procedurami. Badania wirtualne/własne przyspieszą opracowywanie produktów i zmniejszą koszty zarówno dla przemysłu jak i konsumentów.
	Techniczna harmonizacja produktów	25 dyrektyw określających zasadnicze wymagania w zakresie swobodnego przepływu niektórych kategorii produktów na rynku wewnętrznym (tzw. „dyrektywy nowego podejścia”)	Uproszczenie zasad certyfikacji
Usługi finansowe	Nadzór	Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG,	Przegląd

		92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	
Usługi transportowe	Transport morski	Dyrektywa Rady 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków	Przekształcenie.

2008			
Wszystkie sektory	Prawo podatkowe	Dyrektywa Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych Państw Członkowskich	Przekształcenie w celu uproszczenia istniejących przepisów prawnych Wspólnoty poprzez konsolidację tekstu aktu prawnego oraz uproszczenie procedur dotyczących wyłączenia z opodatkowania
Rolnictwo i przemysł środków spożywczych	Sektor mleka i przetworów mlecznych	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i przetworów mlecznych	Przegląd przepisów i przedstawienie odpowiednich wniosków.
	Susz paszowy	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1786/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego	Przegląd przepisów i przedstawienie odpowiednich wniosków.
Przemysł wytwórczy	Zbiorniki urządzenia ciśnieniowe i	Dyrektywa Rady 76/767/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wspólnych przepisów dotyczących zbiorników ciśnieniowych oraz procedury ich kontroli Dyrektywa Rady 87/404/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do prostych zbiorników ciśnieniowych Dyrektywa 97/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 maja 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących urządzeń ciśnieniowych Dyrektywa Rady 1999/36/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w	Przekształcenie w formie jednego instrumentu prawnego poprzez wdrożenie zmienionego podejścia regulacyjnego w zakresie harmonizacji technicznej.

		sprawie przewoźnych urządzeń ciśnieniowych	
	Środowisko: Odpady	Dyrektywa 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym Dyrektywa 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE)	Przegląd w oparciu o doświadczenia zebrane podczas stosowania obu dyrektyw i w oparciu o stan rozwoju technicznego, zebrane doświadczenia, wymagania w zakresie środowiska oraz funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Tam, gdzie będzie to właściwe, przeglądowi będą towarzyszyć wnioski o zmianę odpowiednich przepisów obu dyrektyw.
Usługi transportowe	Transport lotniczy	Dyrektywa Rady 91/670/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania licencji personelu pełniącego określone funkcje w lotnictwie cywilnym Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego	Jak tylko kompetencje Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego zostaną rozszerzone, w szczególności w zakresie działalności przewoźników lotniczych i licencji pilota, te dwa akty prawne oraz ich techniczne dostosowania i zmiany zostaną uchylone.
	Infrastruktura	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2236/95 z dnia 18 września 1995 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie sieci transeuropejskich	Przekształcenie
	Transport drogowy	Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym	Przekształcenie
		Rozporządzenie Rady (EWG) nr 881/92 z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie dostępu do rynku drogowych przewoźów rzeczy we Wspólnocie, na lub z terytorium Państwa Członkowskiego lub w tranzycie przez jedno lub więcej Państw Członkowskich Rozporządzenie Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16 marca 1992 r. w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego przewozu osób autokarem i autobusem Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 23 lipca 1962 r. w sprawie ustanowienia wspólnych reguł transportu międzynarodowego (odpłatny przewóz drogowy rzeczy)	Przekształcenie: jedno jedyne rozporządzenie zapewni spójność w traktowaniu różnych obszarów sektora oraz spójność regulacyjnego podejścia do sektora.

		Rozporządzenie Rady (WE) nr 3118/93 z dnia 25 października 1993 r. ustanawiające warunki wykonywania w Państwie Członkowskim usług krajowego transportu drogowego rzeczy przez przewoźników nie mających siedziby w tym państwie Dyrektywa Komisji 98/12/WE z dnia 27 stycznia 1998 r. dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę Rady 71/320/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do układów hamulcowych niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyczep Rozporządzenie (WE) nr 484/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 1 marca 2002 r. zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 881/92 i (EWG) nr 3118/93 w celu wprowadzenia zaświadczeń dla kierowców	
	Transport morski	Rozporządzenie (WE) nr 725/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie podniesienia ochrony statków i obiektów portowych	Przekształcenie
Energia	Ochrona przed promieniowaniem radioaktywnym	Dyrektywa Rady 89/618/Euratom z dnia 27 listopada 1989 r. w sprawie informowania ogółu społeczeństwa o środkach ochrony zdrowia, które będą stosowane oraz działaniach, jakie należy podjąć w przypadku pogotowia radiologicznego Dyrektywa Rady 90/641/Euratom z dnia 4 grudnia 1990 w sprawie praktycznej ochrony pracowników zewnętrznych, narażonych na promieniowanie jonizujące podczas pracy na terenie kontrolowanym Dyrektywa Rady 92/3/Euratom z dnia 3 lutego 1992 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych między Państwami Członkowskimi oraz do Wspólnoty i poza jej obszar Dyrektywa Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego	Przekształcenie w formie jednej dyrektywy Rady ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego.

		Dyrektywa Rady 97/43/Euratom z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie ochrony zdrowia osób fizycznych przed niebezpieczeństwem wynikającym z promieniowania jonizującego związanego z badaniami medycznymi oraz uchylająca dyrektywę 84/466/Euratom Dyrektywa Rady 2003/122/EURATOM z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie kontroli wysoce radioaktywnych źródeł zamkniętych i odpadów radioaktywnych Rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1493/93 z dnia 8 czerwca 1993 r. w sprawie przesyłania substancji radioaktywnych między Państwami Członkowskimi 93/552/Euratom: Decyzja Komisji z dnia 1 października 1993 r. ustanawiająca standardowy dokument dla nadzoru i kontroli przesyłania odpadów radioaktywnych określonych w dyrektywie Rady 92/3/Euratom 90/143/Euratom: zalecenie Komisji z dnia 21 lutego 1990 r. w sprawie ochrony ogółu społeczeństwa przed narażeniem na radon wewnątrz budynków Zalecenie Komisji z dnia 20 grudnia 2001 r. w sprawie ochrony ogółu społeczeństwa przed narażeniem na radon w wodzie pitnej (notyfikowane jako dokument C(2001) 4580)	
--	--	---	--